

Index omnium Sententiarum.

- ris, quia tunc quilibet absoluit. nu. 6.* 44
Confessio, quæ sit iterabilis ob confessoris ignorantiam, dupliciter cognosci potest. numero 17. 40
Confessio non iteratur, si penitens errore iusto putet absolutionem fieri posse priusquam ab excommunicatione. nu. 8. 46
Confessionis præcepto non satisfi, si penitens non absoluat sua culpa. nu. 16. 66
Confessio ob pœnitentiam etiam ex quacunque causa non impletam, non iteranda, & quare. nu. 10. fallit. nu. 11. 46
Confessionis sigillum ex licentia pœnitentis aperitur, & qua ratione, idque non passim, & quò casu. nu. 10. 11. 12. & 13. fol. 54. & 55.
Confessio potest reuelari, quando est utilis pœnitenti, ex tacita ipsius licentia. numero 14. 55
Confessio ut possit reuelari de licentia pœnitentis, multa necessaria. nu. 15. 55
Confessio quando non constat reuelata de consensu pœnitentis, in dubio ita præsumitur. nu. 16. fo. 55. Talis præsumptio transfert onus probationis in agentem. sub nu. 16. fo. 55. Sed quid si penitens sit accusator pœnitentis. nu. 17. 55
Confessio facta non sub spe veniæ, immo in malum finem est facta, & potest manifestari. nu. 18. 55
Confessio peccati mentalis de homicidio perpetrando, proposito etiam firmo non accedente, an manifestanda. nu. 19. 55
Confessionis reuelatio an fiat, si interrogetur complex de crimine audito ab alio compli cem. 41. 57
Confessionem sacerdos reuelans, an faciat fidem in foro fori. nu. 44. 58
Confessionis sigilli participatione multi præter confessorem tenentur sub pœna. numero 45. 58
Confessio tur per interpretem valeat, sed non per epistolam, & internumtum. n. 31. 61
Confessio generalis ad remissionem venialium valet in attrito, & mortalium obliturum. num. 18. 63
Confessio generalis, quæ dicitur in missa, ad quid valeat. nu. 19. 63
Confessionis generalis clausula addenda, quæ sit in fine confessionis. nu. 17. 61
Confessio in articulo mortis potest cuicumque presbytero fieri sine iurisdictione. num. 2. fol. 64. Et quid de excommunicato denunciato. nu. 3. 64
Confessionis ordo in articulo mortis cum pœnitentem qui. nu. 4. fol. 64. Ad confessionem qualiter admittatur infirmus publicus usurarius. nu. 8. 65
Confessarium alienissimum à peccatis oportet esse, & in peccato administrans peccat. nu. 1. 51
Confessarij præcipua ornamenta probitas, & charitas fraterna. nu. 2. & 4. 52
Confessarium exterius quanta morum gravitate esse oporteat, ut dignam personam gerat. nu. 3. 52
Confessarij prudentiæ est penitentem habere constitutum à latere, & quare. num. 2. f. 52. Prudentia necessaria audito in initio confessionis casu reservato. nu. 4. 52
Confessoris imprudentia confessio aliquando odiosa redditur, & damnosa penitenti. nu. 5. 52
Confessor summa humanitate accipiat infirmos, & idiotas, cauteque turpia interroget. nu. 6. 52
Confessor dubia differat, nec in dubio penitentes statim obliget ad pœnam. nu. 8. 52
Confessor in foro conscientie eligat partem tutiorem, licet durioorem in dubia irregularitate, & in foro quasi penitentiali. nu. 9. 10. & 12. 53
Confessor manifestans confessionem sit sacrilegus, & eius pœna. nu. 1. 53
Confessor nulla quacunque causa detegat, sed iurare potest se nescire. nu. 2. & 4. 54